

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Kraft

Citation: Hjortø, Knud: "Kraft", i Hjortø, Knud: *Kraft*, 1902, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_02-shoot-idm140289727605888/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Kraft

»Nå, Henrik, du kan da nok begribe — —«
Karl kunde ikke forstå, hvordan han var kommet
til at sige det.

»Jeg vil ikke følges med dig; nu går du derhen,
hvor vi plejer at læse. Farvel.« Henrik gik op
over skovskrænten.

Karl turde ikke råbe efter ham, heller ikke op-
søge ham, han var egentlig lidt bange for ham.
Han hade før set Henrik bruse op, og han kendte
den stejle foragt, der fulgte ovenpå. Han satte sig
melankolsk i græsset og begyndte at læse fysik.
Nu hade han måske mistet sin eneste ven, og
hvordan skulde det så gå med hans eneste ven-
inde, den sejstenårige frøken Stendal, der altid talte
så morsomt lige ind i ansigtet på en? Han repe-
terede een side, og så spaserede han resten af efter-
middagen op, mens han tænkte på sin sørgelige
fremtid uden ven og uden kærlighed.

Ved aftensbordet kom Henrik for sent, men der
var dog noget hestekød igen, Karl hade slet ikke
rørt det. Henrik bemærkede ikke denne venne-
tjeneste. Han la uden ødselhed alt kødet på eet
stykke smørrebrød og anfaldt derpå osten med
vældige hug, men han sa ikke noget, og efter målti-
det gik han straks op på sit værelse. Nu vidste
Karl, at det ikke engang kunde gå an at bede om
forladelse. Han sad og skrev på sin lampekuppel,
til klokken blev elleve, matematiske formler og
verslinjer mellem hverandre, og da han måtte gå
i seng uden at ha nogen at sige godnat til, syntes
han nok, at livet var altfor hårdt at gå på. Men
over elleve kom Henrik ind og skulde se til ham.